

– Rendszeresen olvastam már ebben az időszakban is a lapot. Kezdetben mindenekelőtt a magyarpapíripart ismerhettem meg ezekből a számokból. A különböző gyáregységek műszaki, gazdasági problémái, ezek megoldásának módja elgondolkoz-

tatott és esetenként hozzájárult saját üzemi gondjaink megoldásához. Természetesen az alapanyag-gyártás érdekelt leginkább.

– *Az 1957-ben alapított Papíripar szaklap sokrétűbb tájékoztatást biztosított. Ebben az időszakban mi keltette fel leginkább az érdeklődésedet?*

– Az alapanyaggyártáson túl a papíripar valamennyi ágazatának fejlesztéséről, az új

technológiai eljárásokról, a korszerű gépekről, vizsgálati módszerekről sok hasznos ismeretet szereztem. A legutóbbi időszakban, természetesen nyugdíjasként érdekelnek az új gazdasági rendszer papíripari vonatkozásai. Különösen felkeltették érdeklődésemet *Zsoldos Benő* cikkei, melyek szervezési, minőségi, humán erőforrás stb. fejlesztési kérdésekről szólnak és nagyon alapos felkészültségről tesznek tanúbizonyságot. Ezeket minden bizonnyal a ma aktív munkatársak is haszonnal olvashatják, mindennapi munkájukban felhasználhatják.

Remélem, hogy a Papíripar szerkesztői a jövőben is hasonló gondossággal és szaktudással fognak a lap kiadásán dolgozni. Ez biztosíthatja a jövőben is, hogy nyugdíjasként továbbra is figyelemmel kísérhetem a papíripar fejlesztését, dolgozóinak problémáit.

Lindner György

* * *

Mindig örömmel olvastam a lapot

– *Kóbor Lídiát kérdeztem a Papíripar alapításának 50. évfordulója alkalmából. Meggyőződésem, hogy jó helyre jöttem, hiszen egész életét a papíriparban töltötte és még ma sem szakadt el teljesen ettől az iparágtól. Mi vonzotta a laphoz?*

– Sokrétű információhoz jutottam és ez segítette mindennapi munkámat. Az aktuális újdonságok mindig érdekelték. Mivel sokáig dolgoztam a Papíripari Kutatóban, különösen figyelemmel kísértem a különböző külföldi konferenciákról, kiállításokról szóló beszámolókat.

– *Természetesen a hazai iparról, kutatási-fejlesztési eredményekről szerezhető ismeretek is komoly érdeklődésre tarthatnak számot. Melyek ezzel kapcsolatban a tapasztalatai?*

– A lap rendszeres és tartalmas beszámolókat közölt a hazai beruházások előkészítéséről, megvalósításáról. Ezek olyan tapasztalatokat mutattak be, melyeket további munkám-

ban hasznosíthattam. Az utóbbi 10-15 évben kiemelten szerepeltek a korszerű minőségbiztosításról szóló cikkek, melyek fontos feladatok megoldásában segítettek az iparági vezetést.

– *Tudom, hogy munkája során a műszaki kérdések mellett érdeklődése sok más kérdésre kiterjedt. Kérem, említsen egy néhányat ebből, a Papíriparban megjelent cikkekre emlékezve.*

– Említést érdemel a lap szerepe az iparági nemzetközi együttműködés ismertetésében. A közép-európai országok termelési, műszaki-tudományos, szakosítási koordinációja nagyon fontos volt, és erről gyakran olvashattunk a lapban. Ennek egyes vonatkozásai mindennapi munkánkban hasznosíthatóak voltak.

A lapnak különleges szerep jutott a műszaki nyelvkultúra kialakításában. Jó lenne ezt olyan módon továbbfejleszteni, hogy az egyes cikkek után szakszavakat ismertetnének, esetleg angolul és németül is, főleg ha a cikk külföldi

előadás fordítása, vagy éppen idegen nyelven jelent meg.

Egyesületünk munkájáról, rendezvényeiről sok színes tájékoztatót olvashattunk.

Említést kell tenni arról, hogy a nyomdaiparról, gép- és műszer-gyártásról, vegy-

iparról stb. adott tájékoztatást mindig érdeklődéssel olvastam

– *A lap félévszázados tevékenysége tehát véleménye szerint nem volt eredménytelen.*

Hasznos lehet a szerkesztőségnek, ha a jövőbeni igényeiről is kaphatunk elképzeléseket.

– Jó lenne többet olvasni a hazai kutatási tervekről, ezek megvalósításáról, gyakorlati eredményeiről. A külföldi konferenciákról, kiállításokról szóló beszámolókból örömmel olvasnék utalásokat azokra a témákra, melyeket különösen hasznosan lehetne a hazai iparban alkalmazni.

Több hírre számítok a környezetvédelem és a vízgazdálkodás rendkívül időszerű kérdéseiről, ezek külföldi eredményeinek hazai hasznosítása nagyobb érdeklődésre tartana számot.

Lindner György

* * *

Szaklapunknak sokat köszönhetek

Koromnak és pályafutásomnak köszönhetően több mint 50 éven keresztül hű olvasója, társa és néhány cikk erejéig szerzője is voltam Egyesületünk szaklapjának, ill. annak jogelődjének a Papír- és Nyomdatechnikának.

Úgy kezdődött, mint ezt már többször is nyilatkoztam, hogy 1950-ben Lengyelországban tanulva állami ösztöndíjasként a Lodzi Műegyetem Vegyész-mérnöki karán szakválasztási diploma előtt álltam társaimmal együtt. Akkor keresett meg bennünket *J. Marchlewska*, a lengyel Papíripari Kutatóintézet igazgatónöje,

hogy fordítsuk le a magyar Papír- és Nyomdatechnika első példányainak tartalomjegyzékét lengyelre. E közben olyan elragadtatással és meggyőző erővel beszélt a kultúrszakma szépségeiről, hogy a későbbi szakválasztásnál én és

Máthé Zoltán barátom (az International Paper későbbi igazgatója) is a cellulóz- és papíripari szakot választottuk. Ez meghatározóvá vált mindkettőnk életében és pályafutásában, amit nem bántunk meg és mindmáig hálásan gondolunk rá s természetesen a lapra is.

1955-től hazatérésünk után bekapcsolódtunk az egyesületi életbe és azóta folyamatosan életünk részévé vált a szaklap. Fő erényének tartom a színvonalas tájékoztatást és kitekintést a műszaki és egyre inkább a gazdasági fejlődésre. Terjedelmi és példányszámi okokból nem képes mindenről teljes mélységben tájékoztatást adni, de érdeklődés esetén elindítója lehet egy elmélyülési folyamatnak. Szerencsés adottság, hogy Egyesületünk és a lap életében a kutatóintézeti kollégák oroszánrészről vállaltak. Szerencsés a szerkesztőbizottság összetétele is ezáltal, hogy sok terület képviselőjét, ismereteit tudják biztosítani.

A jövőt illetően őszinte szívvel szorítok, hogy a változó körülmények között is a lap talpon maradjon, eddigi erényeit továbbvigye és képes legyen az új kihívásoknak megfelelni.